

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 183.

Syvende Session.

54de Møde.

Onsdagen den 13de Febr.

(Fortsat.)

Schovelin (fortsat): Der er i andre Paragrapher bestemt, at man paa dette Terrain kan opføre Bygninger til en Høide, som medfører flere Etager, og det er fastsat, at det skal være grundmurede Bygninger, som opføres; og endelig bestemmer § 105, at de ældre Lovbestemmelser, der staae i Strid med nærværende Lov, sættes ud af Kraft. Mellem de ældre Love, som ere i Strid med den nærværende, er ogsaa Loven af 6te Januar 1852, som bestemmer Flytningen af den ældre Demarcationslinie til det Sted, hvor den ved bemeldte Lov er fastsat. Denne Lov af 1852 bestemmer nemlig, at inden for Demarcationslinien, altsaa mellem de nærværende Fæstningsværker og Søerne, maa der ikke opføres Bygninger af Grundmuur, men kun af Bindingsværk og kun 1 Etage i Høide. Dette staaer aldeles aabenbart i Strid med nærværende Lov, og jeg kan derfor ikke tænke Andet, end at det foreliggende Lovforslag ophæver Loven af 6te Januar 1852; men paa den anden Side maa jeg ogsaa ansee det for ligesom givet, at man ikke har tænkt sig, at nærværende Lov kunde medføre dette, og navnlig er jeg fuldkommen overbevist om, at Krigsbestyrelsen isaaald vilde have modsat sig en saadan Bestemmelse.

Af Lovens øvrige Bestemmelser skal jeg kun omtale et Par. § 28 fastsætter Bygningernes Høide i Alenmaal efter et vist Forhold til Gadenes Brede; jeg troer ikke, at det er nogen heldig Bestemmelse, jeg troer, det vilde

være langt rigtigere, at der for forskellige Gadebreder fastsattes et vist Antal Etager, saaledes, at Den, der byggede høiere Etager, der ved erholdt Tilladelse til at opføre en større Bygning. Der er en anden Paragraph, som jeg ogsaa skal nævne, og det er § 65, som bestemmer, at $\frac{1}{4}$ af Grunden skal udlægges til Gaardsplads; dette er efter min Mening for meget paa visse Steder, men omvendt forliden paa andre. Jeg skal saaledes f. Ex. erindre om, at i Ugeskrift for Læger af 17de November f. A., er der givet en Beskrivelse af et Fattigkvarter, hvor der forrige Sommer viste sig et Par Choleratilfælde, og i dette Kvartier er Gaardspladsens Størrelse næsten $\frac{1}{4}$ af Grunden, altsaa ikke meget afvigende fra Lovens Bestemmelse; men der kan dog ikke være nogen Tvivl om, at bemeldte Kvartier er i høj Grad usundt. I det Hele taget, troer jeg ikke, at de Bestemmelser, som Loven indeholder, i væsentlig Grad ville afhjælpe de Mangler, som i mange Tilfælde finde Sted, navnlig i Fattigkvartererne.

C. N. Petersen: De Indvendinger, som den ærede foregaaende Taler ansførte mod Loven, troer jeg dog egentlig ikke ramme den; de gik nemlig ud paa, at Loven ikke ordnede det Forhold, som han meente, at den skulde ordne. Men jeg troer ikke, at man kan forlange Andet af Loven, end at den giver hensigtsmæssige Bestemmelser for de Forhold, som den vil ordne. Loven gaaer aldeles ikke ud paa, at sige, hvorledes der skal anlægges nye Gader og Kvartierer med lige og brede Gader o. s. v., det Forhold ligger aldeles udenfor denne Lov; man kan derfor her ikke tale om, hvorledes der skal forholdes, naar Fæstningsværkerne demolereres, eller om Hensigtsmæssig-